

DOMINGO V DE PASCUA (B)

PRIMEIRA LECTURA Feit 9, 26-31

Lectura do Libro dos Feitos dos Apóstolos

Naqueles días, cando chegou Saulo a Xerusalén, procuraba xuntarse cos discípulos; pero todos lle tiñan medo, non crendo que fose discípulo de verdade.

Pero Bernabé, colleuno consigo e levouno onda os apóstolos. Saulo contoulles que vira o Señor no camiño, que lle falara e que en Damasco predicara publicamente no nome de Xesús.

Conviviu con eles en Xerusalén, predicando con ousadía no nome do Señor. Falaba e discutía tamén cos helenistas, pero estes queríanlo matar. Ó sabelo, os irmáns levárono para Cesarea e fixérono seguir a Tarso.

Daquela, a Igrexa tiña paz en toda a Xudea, Galilea e mais Samaría. Crecía coma un edificio, progresaba na fidelidade ó Señor e coa asistencia do Espírito Santo ía aumentando en número.

SALMO RESPONSORIAL Sal 21, 26b-27. 28 e 30. 31-32

R/. (26a): ¡Ti espérta-la miña loanza na asemblea! / Ou: **Aleluia.**

Cumprirei os meus votos na presenza dos que o temen.
Os pobres comerán ata fartarse,
loarán ó Señor os que o buscan
e gozarán de vida duradeira.

Lembraranse do Señor e volverán a El
tódolos confíns da terra;
axeonllaranse na súa presenza
as familias todas dos pobos.
Prostraranse perante El os que repousan na terra,
axeonllaranse na súa presenza os que baixan ó po.

Eu hei vivir para El,
e hao servir a miña proxenie.
Falarase do Señor á xeración vindeira,
a súa xustiza será revelada ó pobo que ha de nacer:
"Velaí a obra do Señor".

SEGUNDA LECTURA 1 Xn 3, 18-24

Lectura da Primeira Carta do Apóstolo San Xoán

Meus filliños, non amemos de palabra e de lingua, senón con feitos e na verdade. Deste xeito saberemos que vivimos conforme á verdade e sosegarémo-lo noso corazón diante do tribunal de Deus. Porque aínda que o noso corazón nos acuse, Deus é meirande có noso corazón e coñece todo.

Meus amigos, se o corazón non nos acusa, temos confianza para nos achegar a Deus e El dáno-lo que lle pidamos, porque cumprimos cos seus mandamentos e facémo-lo que a El lle agrada.

Isto é o que El manda: que creamos no seu Fillo Xesús Cristo e que nos queiramos ben uns ós outros, coma el nos mandou.

O que cumpre cos seus mandamentos está en comunión con Deus, e Deus en comunión con el: coñecemos que Deus está en comunión connosco polo Espírito que nos deu.

EVANXEO Xn 15, 1-8

Lectura do Santo Evanxeo segundo Xoán

Naquel tempo díxolles Xesús ós seus discípulos:- Eu son a verdadeira vide, e meu Pai é o labrador. O bacelo que en min non leva froito, arríncao; e o que leva froito, límpao, para que leve aínda máis froito. Vós xa estades limpos, pola palabra que vos teño falado. Permanecedes en min e eu en vós.

Así como o ramo non pode levar froito pola súa conta, se non permanece na vide, tampouco vós, se non permanecedes en min. Eu son a vide; vós os baceiros.

Quen permanece en min e eu nel, ese leva froito abondoso, pois fóra de min non podedes facer nada. Se alguén non permanece en min, é coma os ramos arrincados fóra, que secan; apáñanos, bótanos no lume e arden.

Se permanecedes en min e as miñas palabras permanecen en vós, pedide o que queirades e hásevos facer.

Nisto é glorificado meu Pai: en que levedes froito abondoso e vos mostredes coma discípulos meus.